

NORSK UNGDOM

Nr. 1

6. mai 1942

1. årgang

NORSK UNGDOM

Den 9 april for to år siden ble Norge hærtatt av de rovgriske tyske imperialistene. I to år har de tyske nazistene og leiesvennene deres blant våre egne landsmenn søkt å knekke den norske ungdommen. Midlene de har nytta er mange: sleisk smeik, fagre løfter, svik og blodig terror. De kom til et folk som sto splitta i mange saker, og de regna med usemja og spliden i folket som en fordel for seg. Men det har ikke gått slik. Spliden er ikke me. Et enig hardt prøva folk, som veit hva det vil, har kommet i stedet.

Men noe rask lå på botn av folkehavet her og. Med løfter om fine titler og feite bein syntte dette raske fienden vegen. Siden har de «trofast» stått i fiendens sold. Med hjelp av disse betalte agentene mente tyskerne de skulle greie å gjøre den norske ungdommen nazistisk, så den ble villig til å trelle for dem. De regna feil. Den muren av seig og ubrytelig motstand som har reist seg mellom dem og oss, har hjulpet oss til å slå ned alt de har prøvd seg med. Unge og gamle, arbeidere og arbeidsgivere, bønder og byfolk, prester og kontorfolk, alle har skjont at når de bare sto sammen i en enig nasjonal front, måtte volds mennene og svikere tape.

Da den militære striden på norsk jord tok foreløpig slutt, førte vi striden videre i form av passiv motstand. Me har vi vunnet med det. Men vi er og klar over at striden vinnes ikke med bare passiv motstand. Uten aktivt medvirke fra vår side, fra den norske ungdommens side, kan vi ikke seire i den nasjonale frihetsstriden vi fører. Det er ikke længer nok å si NEI til nazismen. Nå må vi si JA til striden, som vi til sjuende og sist må føre med våpen i hand.

Ingen må gjemme seg unna denne striden. Vi må trene oss opp og finne utveier til å skade fienden, - og streve for å få de lunkne, passive med oss. Ikke dølg at det er en strid

for livet, men la dem skjønne at den som lusker unna, er en feig deserter. Taper Norge i denne store striden, da blir vi alle dømt til slaper for tid og evighet. Det er nå vi må reise oss, og vi må reise oss nå!

«Norsk Ungdom», som her kommer med første nummeret sitt er et ledd i denne frihetskrigen. N.U. er ikke organ for en hestemt klasse eller del av folket, N.U. er stemmen til den nasjonale ungdomshæren som vil seieren over nazidiktaturet og barbariet, som vil friedom og sjølstende — uten omsyn til til hva det må koste av sveitte og blod. Den norske ungdommen var innstilt på fred og ærlig framferd. Og ble møtt med vold og svik. Vi var innstilt på elsk. Nazismen lærte oss å hate. Nordahl Grieg tolker manges tanker i den vakre barnesangen sin, der det herer: «og finnes hatet i vårt sinn, er det fordi vi elsker».

Elsken til fedrelandet, til friedom og retten, hatet til tyranniet og løgneren, det gode vi kjemper for, det vonde vi må tyne, samler oss til enig kamp for et fritt Norge, en fri norsk ungdom.

VI STÅR SAMMEN

i kampen for Norges fremtid. Vi vil fremdeles handle slik at norske menn og kvinner i kommende slek ledd vil kunne se tilbake på denne Norges frihetskamp med samme dype takknemlighet og stolthet, som den hvormed vi ser tilbake på det som skjedde i 1814.

KONGEN i et budskap til det norske folket etter «statsakten» på Akershus.

VÅRE FALNE KAMERATER

Til den 20 mars 1942 er det offentliggjort 83 dødsdommer over norske patrioter. Av disse er så vidt vi veit, 62 eksekvert.

Norsk Ungdom vil sørge for at disse nordmennene, som har gitt livet for fedrelandet, ikke har stridd til fånytt.

VI SIER NEI TIL «UNGDOMSTJENESTEN»

Hovmod og forakt for folk av annen rase og kultur, en grenseløs uvitenhet for det som ligger utenfor Tysklands grenser, en kryptende feighet oppover, svik og råskap nedover og mot føre kamerater bare for en vinkels eller stjernes skyld. Og blind tro til en hysterisk, skrikende «fører». Det er stort sett det bildet vi har kunnet danne oss av den tyske ungdommen.

Vi har fått en lov om „nasjonal ungdomstjeneste“. Norske jenter og gutter mellom 10 og 18 år skal tjene NS hver dag i naziskjorte. NS ungdomsledere har gjennomgått kurser her og i Tyskland for å lære å gjøre norsk ungdom lik de unge i Nazi-Tyskland.

I Tyskland gjør de unge „ungdomstjeneste“ fra de er 6 til de er 18 år. Tyske barn har en travelt dag. Først tidlig på skolen, heim å spise middag, og så til «Hitlerjugend» (guttene) eller «Bund der deutscher Mädel» (jentene), der de blir til kvelden, da lekser og senga ven er.

På skolen lærer de ikke å se at Adolf Hitler er sendt av Gud for å frelse Tyskland, men at nazi-men er den „sanne sosialismen“ og at tyskerne er et utvalt folk som har sleiske motstandere. Modeller der er brannskutte hus, sprengte bruer og «spe nend» er kamper mellom tinasoldater. Skil lære dem historie. Om ettermiddagene og i feriene driver ungdom førerne den mest intense propagandaen. Det går med lek og sport og mye moro — barna skal ikke se seg i Hitlerjugend. Litt etter litt får lederne merkt overvinne de blir idealer for barna, og da blir den 5 min. lange «fø øliger» samtalen fruktbar nok. Lederne stiller slike spørsmål: Hvordan har du det heime? Hva sier far og mor til det du forteller? De som gir «gode» svar, blir rost og får utmerkelestegn og andre fordeler. Dette stimulerer og får andre barn til å høre bedre etter heime. Foreldrene ser ikke barna unntatt ved måltidene. Det har ofte hendt at barn har angitt foreldre og eldre søsken, og det er vanlig «voksne hysjer og holder opp å snakke når ungene er i trappa...

Slik vil tyskerne at NS skal «oppdra» norske barn og unge. De voksne rår de ikke med, men de kjenner til heimefra at barn er lett å påvirke. Sjølsagt er tilhova annerledes her enn i Tyskland i 1933, men millioener tyske foreldre trøster seg med det

samme som mange norske gjør, at «de greier ikke innbille mine barn det tøyset». Og vi må være på vakt! Vi, norsk ungdom, må kreve at foreldrene våre tar et greitt og uredd standpunkt her, likt med det lærerne og prestene har tatt for. Vi har prov for at det nytter å sette seg på bakbena. Nye lover om andre «samband» er ferdig utarbeidd, men quislingene får ikke lov til å sette dem i verk ennå. Tyskerne setter alle kluter til for å greie det voldsomme presset på Østfronten. De trenger ro og «fred» i landet bak fronten, og må gå varsomt til verks i det lengste. Og skulle motstanderen kreve offer, da får vi ta offeret!

Foreldrene som har største ansvaret, må protestere mot overgrepet. Ingen må feigt legge ansvaret fra seg, alle må si: Ikke ett norsk barn, ikke en norsk gutt og jente i Quislings nazi-utklekkingsanstalter! De som kjemper direkte for Norges frigjøring må ikke bli stilt overfor trusselen om at de en gang kan bli angrepet i ryggen av dem som nå er for unge til å ta del i striden med våpen i hand.

BLØD

Kaldt vann i blodet!
I tid, det led,
når ungdommens ildsjel
flammet og brøt.
Jernmalm i blodet,
du ungdomshul!
Slik burde nok heller
det lyde nu.

Jernmalm i blodet
blir kraft i länd.
rakhet i ryggen
og stål i ånd;
Ånd det er vilje;
og vilje død.

Jernmalm i blodet!
det er mitt råd.

Jernmalm i blodet
du ungdomslag,
du som er Norges
framtid i dag!

Jernmalm i blodet!
den sak er geri.

Bleiksovt trenger
ditt Norge ei. Per Sivle

VÆR BEREDT!

En hører ofte frasen: Hvorfor blir det og det ikke gjort? En skulle gjort det slik og slik, og jeg skulle ønske osv. Hvem skulle gjort det? DU og JEG! Vent ikke at andre skal gjøre det du selv ikke vil gjøre. Fiendens største fordel hittil har vært hans handlekraft. Han er villig til å ofre alt, og gjøre hva som helst for å nå sitt mål. Enhver av våre svakheter vet denne finde å utnytte, enhver liten kleft vet de å utdype. De vil så splid og mistenksomhet. Fiendens sterkeste våpen har vært utnyttelsen av demokratiet svakhet. Vi har villet at andre skulle gjøre det vi ikke ville gjøre. Således har han kunnet ta det ene land etter det andre. Derest har hans overraskende hurtighet og hans grusomhet og forakt for menneskeliv, både egne og andres, virket lammende på normale mennesker. Fiendens folk er i årevis oppdratt til krig. De mangler eyen til å tenke, de lystre blindt. Frivillig må vi innse, fordi vi klart ser at det er et valg; at vi må ville ofre alt, og å det dyreste vi har, livet.

Vår tid kommer, før eller siden, men den kommer og den kan komme nær. Forbered deg på tanken, la ikke fiendens grusomhet lamme din handlekraft. Lusa må vaskes av kroppen med blod. Det er alvor og da blir det ikke tatt hensyn mer, den som ikke er nordmann blir tatt, og det nytter ikke true med represalier og gisler, for du og jeg sier til våre kamerater: La dere ikke true til å være svake. Vi vil operere i små grupper fra Ludesnes til Nordkapp, overalt og alle. Alt som fienden kan bruke, vil bli ødelagt og skal ødeleggés, og han vil ikke få hjelp av en eneste nordmann. Norge skal seire i krigen — koste hva det koste vill!

Fra general Ruges tale til soldatene.

NASJONALT SJØLSTENDE

Det parti som hadde «eki opp arbeidet med å reise opp et folk vårt nasjonalt og kulturelt for 128 år sidan, det ville hatt ei verkeleg oppgave å gå inn for. Men eit parti som i dag set opp som merkjesak det åndshøvdingane våre har ført fram til siger for lang tid sidan, det patiet misbrukar det nasjonale karakterdraget, nytter det til å

løyne det verkelege målet, som er det motsette av nasjonalt sjølstende.

Rett nok fekk vi inn mye unøyskt på omkverve i dansketida, men det norske låg heile tida under og sprengde på, førte oss fram til 1814. Ingen kan for alvor tru at vi hadde brote sambandet med Danmark og fått ei grunnlov den 17 mai 1814 dersom det norske folket ikke hadde hatt åndshøvdingar som heldt nasjonale mål, og evna bygge vidare på det som ennå fanst att på folkedjupet. Ingen trur vel heller at vi hadde fått full nasjonal fridom i 1905 om vi ikkje hadde kunna bygge vidare på sigeren frå 1814.

17 mai 1814 og 7 juni 1905 er merkjedarar for återreisninga av det nasjonale sjølstende i Noreg. I 35 år var vi frie mennesker i et fritt land. I den tida bygde vi stadig vidare på fridomsverket. Og la oss slå det fast: Den nasjonale återreisninga var vårt eige verk!

So kom den 9 april 1940 og den 1 febr. 1942. To skamstolpar i soga vår. Med den tyske lrimaskina i ryggen tok quislingane, nordmenn har vori, til å forfylge, drepe og tyrne det norske folket. I et kallar dei å bygge opp att norsk kultur. Därleg tysk er godt norsk, meiner dei!

I diktet «Noreg» tolkar Per Sivle tankane til kvar ærleg norsk ungdom i dag. Han skriv: Gjev handi di, bror min, me lovar og kved: Skal Noreg gå under, so vil vi gå med! — Ja vi vil ofre alt, men Noreg skal ikkje gå under!

EN KJEMPEPLUTOKRAT

Eieren av det «antiplutokratiske» Afonladet i Sverige, Torsten Krüger, har nylig kjøpt aksjemajoriteten i Diskontobanken i Stockholm. Hvor store interesser Torsten Krüger har i svensk næringsliv, er ikke kjent, men etter det en vet om hans føre operasjoner, må en rekne med at han framleis hevder sin stilling ved hjelp av stråmenn. Det heter seg at Torsten Krüger som enes svenske har fått ut innfrosset kapital fra Polen. Men så er han jo flink i tysk øg!

SPØR ALDRI

hvor N. U. kommer fra, se opp for angivere og provokatorer!

HENDENE VEKK

FRA NANSENS MINNE!

Altfor lenge har Quisling skiltet med at han og Fridtjof Nansen, all norsk ungdoms mannsideal, representerer sams syn på politiske spørsmål. Han har kunnet gjøre det fordi Nansen i sin tid roste kaptein Quisling som en flink assistent (!), og fordi en død mann ikke kan verge seg. Nå har Nansens enke, fru Sigrun Nansen, tatt bladet fra munnen for å vaske minnet om den store nordmannen rent. I et brev til landssvikeren Quisling, datert Vollen 6-3-42, skriver hun:

«Da jeg i de siste år ved flere anledninger har funnet Fridtjof Nansens og mitt navn trukket fram for offentligheten som tjenende Deres nåværende politiske standpunkt, ser jeg meg nødsaget til å komme med følgende korrigerende opplysninger:

Fridtjof Nansen skriver i forordet til sin bok «Russland og Freden», utk. 1923: «For meg står det som sannsynlig at ikke alene kan det bli Russland som en dag — og ikke så langt fram — bringer Europa materiell redning, men det blir også derfra den åndelige fornyelsen vil komme». — På side 44 skriver han: «Man har oppgitt å løse med dagsbefalinger de mange tusen problemer som det praktise liv stiller hver dag. Man har full forståelse av de økonomiske fenomeners sammensatte natur og den fare som ligger i statens stadige inngripen i industriens, handelens og landbrukets liv». — I Deres bok «Russland og vi», utk. 1930, skriver De side 27: «Tenk på hvorledes hos oss enhvers menneskeverd er respektert og la oss vær glad over — om ikke nøyd med — at vårt samfunn er så uendelig meget nærmere den riktige forening av individualitet og fellesskap som betinger menneskehetens framskritt.» — Og på side 24 skriver De: Bolsjevikene har også opptatt den fordømmelige, om enn effektive metode med å bruke gisler og repressalier.» Det kan vel ikke nektes at det nåværende styre i Norge er gått over til disse «fordømmelige metodene». Endog Fridtjof Nansens sønn er jo et offer for dem. — Jeg ber Dem derfor ikke mer gjøre bruk av Fridtjof Nansens eller mitt navn, da jeg er helt overbevist om at han aldri har vært enig i Deres politikk.

Mitt forsvar for Dem under Stortingsvalget i 1934 hadde tapt sin brodd ved at over-

skriften ble tatt vekk — av hvem vet jeg ikke. Den lød: «Stemmeseddelen bør være eneste våpen i valgkampen.»

Vollen, 6-3-1942.

Sigrun Nansen sign.

STUDENTENES HOLDNING

Det er krig i landet, og krigen føres på alle fronter, med alle midler. Ingen står utafør i denne kampen. Gruppe etter gruppe av det norske folket er blitt dratt inn i aktiv kamp mot okkupasjonsmakta og dens leiesvenner mot nazifisering og unde rykking.

Den overveiende del av det norske folket vet i dag hva det gjelder. De vet at de i dag er enten for eller mot forræderne.

Bispene vet det!
Prestene vet det!
Juristene vet det!
Lærerne vet det!

Som all annen norsk ungdom vet studentene hvor de står. De har forlenget tatt standpunkt mot nazi og undertrykkingen.

Det er ikke nok å ta standpunkt. Det er ikke nok å si til seg sjøl som noen ennå gjør: Jeg er god nordmann. Jeg vet hvilken side jeg står på. Og så la det gli tilsynelatende i det gamle sporet.

Det er ikke nok i dag. På langt nær ikke nok Den norske studenten har gamle, gode tradisjoner i aktiv kamp mot reaksjon og ufrihet, for frihet og framgang.

I dag har bispene, prestene, juristene og lærerne tatt det første skrittet. Tida er nå inne for alle norske studenter og.

Student 1938

Fksp.sjef FEYTING skriver i boka «Stat og kirke» side 17: «Og kommer det noen gang fra statens side til å bli lagt hindringer i vegen for kirken til å forynne evangelie eller foreligger det konkrete ovegrep på kirkens veien, bekjennelse av rett, så akter jeg å stille meg på den side hvor det heter: Det bør oss å adlyde Gud mer enn mennesker.»

SPRE N. U. Skriv av så mye du makter. På den måten øker du opplaget, som aldri kan bli for stort.

23 JUNI 1942

1871

Mappe
Ekspl.

8.
2

NORSK UNGDOM

Nr. 2

17 juni 1942

1. årgang

NOREG

Og Noreg vart funne,
og Noreg vart bygt.
Og Noreg vart samla,
og Noreg vart trygt.

Dei fidde det krykkja,
dei fidde det stav.
Men Noreg det vil inkje
vita derav.

Um Noreg på ny
vert basta i band,
so fell det for svikefull
nordmanna-hand.

Og Noreg vart svike,
og Noreg vart strypt.
Og Noreg vart rive,
og Noreg vart klypt.

På sjøveigen grunn
og med fana si rein
det fritt orkar standa
på sjøveigne bein.

Men stuper det atter,
vårt Noreg for svik,
lyt svikaren trø
over nordmanna-lik.

Og Noreg tok spenne tak,
kom seg på fot.
Og Noreg det auka
i evle og mot.

Og slik skal det standa,
som dugande kar
so sant inkje nordmenn
«slær krok» for sin far.

Gjev bandi di, bror min,
me lovar og kved:
Skal Noreg gå under,
So vil me gå med.

Fer Sivle

Vår kamp.

«Da er det godt å vite at hvor vi
skuer hen
gror unge sinn som herdes i denne stund
til menn.»

Disse ordene av en norsk arbeiderlyriker kunne stå som selve innledningen i vår historie om det norske folks krig i årene 1940 til 1942. Aldri i historien har norsk ungdom opplevet ei tid som denne. Aldri har ungdommen vært satt på en slik mektig prøve. Det er nå at sinnen blir rersket og herdet, at slaggen og bunnsfallet blir skilt ut. Hver og en av oss blir stillet ansikt til ansikt med avgjørelser. Og så mange unge norske sinn har blitt herdet i denne tida, de beste av oss. De er herdet i to års krig, de blir herdet hver dag på den indre og ytre fronten i uferoselig krig mot overfallsmenn og i hellig harme mot de landssvikere som fienden fant i den norske ungdoms rekke. Her er tusen gutter som har sett fedre og bror falle i kampen for heimen og det som var dem kjært, de har sett dem dø i trass og hat til de falske venner som svek sin frende for fiendegull. Norge har i dag tallrike sønner som har vokset til menn i slike stunder, trass sine unge år. I denne tyngste tida for folket vårt har

den norske ungdommen stått sin prøve. Da viste den hva stål den var av. Det dårlige og uekte ble skilt ut. Våre falske venner ofret sine ungdomsideal da de solgte seg til folkets og menneskehetens fiender. De har solgt sin førstefødselsrett til sitt land. Med hele sin glød setter den ungdom som ble sine ideal trofast i prøvelsens stund livet inn for alt som er dem kjært, for alt som gir vårt liv innhold og mening. De kjemper for menneskehetens høyeste ideal i denne sin kamp for folk og fedreland, friedom, rettferd, menneskeverd for alle. De vet at ute i verden på alle fronter og bak fronten står ungdomskamerater som setter livet inn for de samme ideal. Det var i fredelig arbeid vi ville realisere disse våre store ideal, men fienden ville det ikke slik. Derfor kjemper Norges og alle frie folks ungdom uferoselig og trasser fengsel og død. De kjemper med livet som innsats og forakter de lunkne og libeglade.

Derfor blir seieren vår.

IKKE NOE FOLK har i sin historie gjort seg skyldig i så mange frasse og blodige bevis på forakt for edsvorne avtaler, som om de var papirlapper, og svik mot venner, som det tyske folket. (Mussolini, i 1934.)